

РОЗРОБКА МОДЕЛІ ПСИХОПАТОГЕНЕЗУ У ХВОРИХ НА ПОСТШИЗОФРЕНІЧНУ ДЕПРЕСІЮ

Сінча К.А.

Науковий керівник: проф. Чугунов В.В.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра психіатрії, психотерапії, загальної та медичної психології, наркології та сексології

У широкому колі питань пов'язаних з проблемою депресій суттєве місце посідають постшизофренічні депресії (ПШД), зростання кількості яких у даного контингенту в останнє десятиліття визначають українські та закордонні фахівці. ПШД представляє комплекс гетерогенних психопатологічних розладів різної реєстрової приналежності, де на перший план виступають зміни парадепресивного характеру. Основними компонентами цих змін являються ендогенний, екзогенно-органічний та психогенний. Однак механізми їх формування залишаються недостатньо вивченими. Це стосується і встановлення механізмів синдромогенезу, синдромокінезу і синдромотаксису психопатологічних порушень у хворих на ПШД та побудова моделі психопатогенезу психічних розладів цього контингенту хворих. Мета роботи: на основі аналізу клініко-психопатологічної семіотики і медико-психологічних особливостей хворих на ПШД розробити модель психопатогенезу ПШД. Дослідження здійснено протягом 2014-2015 років на базі КУ ЗОПЛ. У рамках дослідження обстежено 20 хворих на ПШД. Вік пацієнтів від 20 до 65 років. Для досягнення поставленої мети хворим виконано комплексне обстеження, що передбачало використання психодіагностичного, клініко-анамнестичного, клініко-психопатологічного та клініко-психофеноменологічних методів. В результаті дослідження наряду з встановленням механізмів синдромогенезу, синдромокінезу і синдромотаксису психопатологічних порушень у хворих на ПШД розроблено модель психопатогенезу ПШД, для обґрунтованої оцінки терапевтичного впливу, зокрема, при визначенні способів психотерапевтичного втручання.

ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНОГО ПЕРЕБІГУ ГНІЙНИХ МЕНІНГІТІВ

Сирошенко С.В., Бутенко Д.І.

Науковий керівник: ас. Задирака Д.А.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра інфекційних хвороб

Різноманіття клінічних форм, гострота і тяжкість перебігу, висока летальність ставлять перед практичним лікарем складні завдання своєчасної клінічної діагностики та невідкладної терапії гнійних менінгітів (ГМ). Мета дослідження: проаналізувати особливості клінічного перебігу гнійних менінгітів. Матеріали та методи: під спостереженням знаходилося 52 хворих на ГМ (чоловіків – 29, жінок – 23). Діагноз ГМ підтверджено клініко-лабораторно. Отриманні результати. Госпіталізація пацієнтів на ГМ відбувалася в середньому на $(3,4 \pm 0,3)$ добу. При надходженні до стаціонару стан більшості (30 - 57,7%) пацієнтів на ГМ був важкий. Аналізуючи клінічний перебіг ГМ, виявлено, що усі хворі відмічали гострий початок хвороби з лихоманки та вираженого цефалічного синдрому. При дослідженні вираженості менінгіального синдрому виявлено, що у 50 (96,2 %) хворих наявність менінгіальних знаків не викликали сумніву, у 1 (1,9 %) пацієнта менінгіальні знаки були сумнівні, ще у 1 (1,9%) -менінгіальний синдром не виявлявся. Треба зазначити, що у кожного другого (26 – 50,9%) хворого мала місце дисоціація менінгіального синдрому. Дослідження лікворограми виявило типові зміни кольору, прозорості ліквору з наявністю цитозу, який слав у середньому $(3147,9 \pm 600,4)$ клітин/мкл, переважали нейтрофіли від 55 % до 99 %, вміст білку склав $(0,8 \pm 0,1)$ г/л, глюкози – $(2,6 \pm 0,1)$ ммоль/л, хлоридів – $(110,2 \pm 1,4)$ ммоль/л. Висновки: 1. Перебіг ГМ у більшості (30 – 57,7%) хворих був важкий та характеризувався гострим початком з наявністю лихоманки та цефалічного синдрому. 2. Особливістю клінічного перебігу ГМ є наявність дисоціації менінгіальних знаків, яка виявлялася у кожного другого хворого. 3. Зміни ліквору характеризувалися типовими змінами кольору, прозорості з наявністю високого плеоцитарного нейтрофілізу.

ЭФФЕКТИВНОСТЬ ПРЕПАРАТА «ТАГЕРА»

Сирошенко С.В.

Научный руководитель: проф. Федотов В.П.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра дерматовенерологии и косметологии с циклом эстетической медицины ФПО

Цель исследования: изучить эффективность препарата «Тагера» в лечении уретрита, вагинита, амебиаза кишечника, амебиаза печени и лямблиоза, так как трихомоноз является самым распространенным заболеванием мочеполового тракта и занимает первое место среди заболеваний, передающихся половым путем. Материалы и методы: в течение 3 дней исследованию были подвергнуты 78 больных трихомонозом и 38 бактериальным вагинозом. В исследовании принимало участие 48 мужчин и 68 женщин. Пациенты принимали по 2 г препарата, 1 раз в сутки, в течение 3 дней. Полученные результаты: клинико-лабораторное излечение наступило у 70 больных трихомонозом и 32 бактериальным вагинозом, что составило 92,3% и 5% соответственно. Под этиологическим выздоровлением подразумевается стойкое исчезновение клинических проявлений заболевания, устранение этиологических факторов из мочеполовых путей пациента после проведенной терапии,

подтвержденное результатами микроскопии, культуральным методом и ПЦР, измерением Рн выделений и отрицательным аминным тестом. Выводы: у препарата наблюдается выраженная антимикробная эффективность, пролонгированное действие, высокая степень эрадикации возбудителя: кишечный амебиаз 80-100%, трихомониаз 92-100%, бактериальные вагинозы более 92%, лямблиоз 92-100%, отличная переносимость, хорошие результаты лечения, доступная цена.

ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНИХ ПРОЯВІВ ТА ВИГОДОВУВАННЯ ДІТЕЙ З АЛЕРГІЄЮ ДО БІЛКА КОРОВ'ЯЧОГО МОЛОКА

Ситник Н.О. Коцур О.С.

Науковий керівник: к.мед.н., ас. Коцур Л.Д.

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Кафедра пропедевтики дитячих захворювань та догляду за хворими дітьми

Мета: Виявлення клінічних проявів алергії до білка коров'ячого молока у дітей першого року життя та ефективність елімінаційної дієтотерапії. Матеріали та методи: Нами обстежено 36 дітей віком від 1 міс. до року. Постановка діагнозу atopічного дерматиту та алергічного гастроентериту, обумовлених харчовою алергією до білка коров'ячого молока (БКМ), ґрунтувалась на даних загальноклінічного, імунологічного, алергологічного обстеження. Всі діти мали легкий та середній ступінь перебігу atopічного дерматиту. На грудному вигодовуванні було 18 дітей (група №1) і протягом одного місяця матері цих дітей знаходились на елімінаційній дієті; 18 дітям (група №2), що знаходились на штучному вигодовуванні, була призначена на 1 міс. гіпоалергенна суміш з глибоким гідролізом білка. Проведено опитування лікарів загальної практики. Результати: За клініко-анамнестичними даними всі діти народились доношеними, більшість з них (91%) були прикладені до грудей матері в першу годину життя. У 90,5 % дітей обтяжений спадковий алергологічний анамнез. У всіх дітей відмічались шкірні прояви алергії, крім того у чотирьох були гастроінтестинальні симптоми. У 68% дітей специфічний IgE до БКМ значно вищий вікової норми. Захворювання характеризувалось рецидивуючим перебігом, неефективністю дієтотерапії. Діти отримували в якості лікувальної суміші кисломолочну або гіпоалергенну з частковим гідролізом білка, із раціону матері не виключались молоко та молочні продукти. На тлі призначеної елімінаційної дієти для матерів дітей 1 групи, суміші з глибоким гідролізом білка для дітей групи №2 після 10 днів лікування відмічалась позитивна динаміка шкірних та шлунково-кишкових симптомів. Висновки: Дітям грудного віку із обтяженою алергологічною спадковістю слід рекомендувати грудне вигодовування з обмеженням в раціоні матері БКМ. При змішаному або штучному вигодовуванні немовлятам показані гіпоалергенні суміші на основі гідролізату білка.

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ БІОЛОГІЧНОГО ЗВОРОТНОГО ЗВ'ЯЗКУ В КОРЕКЦІЇ ВЕГЕТАТИВНИХ РОЗЛАДІВ У ХВОРИХ НА АРТЕРІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ

Соколова М.В., Якименко Є.С., Демченко А.В.

Науковий керівник: проф. Кривенко В.І.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра сімейної медицини, терапії і кардіології ФПО

Мета дослідження – визначити вплив методу біологічного зворотного зв'язку на вегетативні розлади у хворих на артеріальну гіпертензію (АГ). Матеріал та методи. У дослідження було залучено 40 пацієнтів з АГ (I група - 15 пацієнтів з вегетативною дисфункцією (ВД), що супроводжувалося підвищенням м'язового тонуусу і відносним зниженням температури тіла на кінцівках, II група - 25 хворих без вегетативних розладів). Середній вік виділених груп статистично не різнився. Обстеженим було проведено: загальноклінічний огляд, оцінку психофізіологічного та емоційного стану із застосуванням опитувальника депресії Бека, теста для визначення рівня тривожності Ч.Д. Спілбергера, діагностику ВД за схемою А.М. Вейна. Пацієнтам I групи на тлі фармакотерапії було проведено 10 сеансів біоадаптивного управління з використанням програмно-апаратного комплексу «БОС-лаб Професіональний Плюс». Результати дослідження. Після проведення курсу тренінгів на основі біологічного зворотного зв'язку у 80% пацієнтів було зареєстровано зниження м'язового тонуусу, у 86,7 % - підвищення температури тіла, як показників релаксації. В результаті комплексного лікування відмічено статистично значиме зниження показників вегетативної дисфункції у пацієнтів I групи за шкалою А.М. Вейна (р <0,05). Разом з тим, клінічно у хворих I групи швидше спостерігалась позитивна динаміка: стабілізація артеріального тиску, зменшення скарг на головний біль та запаморочення, в порівнянні з пацієнтами II групи. Висновки: Застосування методу біологічного зворотного зв'язку доцільно в комплексному лікуванні хворих на артеріальну гіпертензію з дисфункцією вегетативної нервової системи.